

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/652/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115201201
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115201201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ K. K., bytom I. X a 2/ E. I., bytom I. 2, proti odporcovi M. I., bytom E. A., prechodne bytom I. 2, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.1.2015, č.k. 16C/65/2015-11 v znení opravného uznesenia zo dňa 19.2.2015, č.k. 16C/65/2015-17, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku I., ktorým zakázal odporcovi vstup do domu **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku II., ktorým okresný súd uložil navrhovateľom podať do 30 dní od právoplatnosti návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania domu mení napadnuté uznesenie tak, že navrhovateľom sa ukladá podať do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia návrh vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi dočasne zakázal vstupovať do domu súp. č. X postaveného na parc. č. XXX v k.ú. I.. Samostatným výrokom navrhovateľom uložil, aby do 30 dní podali návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu.

Okresný súd mal za osvedčené, že odporca je dôvodne podozrivý, že sa dopúšťa násilia voči navrhovateľom, čo dovodil z listín pripojených k návrhu, podľa ktorých bol odporca políciou vykázaný zo spoločného obydla dňa 21.1.2015 na dobu 48 hodín na základe § 27a ods. 1 Zákona o policajnom zbore, pričom sa už dňa 22.1.2014, teda v čase trvania vykážania pokúšal o násilný vstup do domu. Právne svoje rozhodnutie okresný súd založil na ust. § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. Súčasne podľa § 76 ods. 3 O.s.p. uložil navrhovateľom povinnosť podať do 30 dní návrh vo veci samej o vylúčenie odporcu z užívania spoločnej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti odkázal na analogické použitie ustanovení § 142 ods. 2 a § 705a Občianskeho zákonníka.

Proti uzneseniu podal odporca odvolanie a uviedol, že vyjadrenia navrhovateľov sa nezakladajú na pravde. Poukázal na to, že navrhovateľka 1/ pracuje v zahraničí a domov chodí iba občas, pričom taktiež požíva alkoholické nápoje po ktorých býva vulgárna, agresívna a manipuluje s navrhovateľom 2/. Počas posledných hádok keď odporcovi povolili nervy, navrhovateľka 1/ vykrikovala, že sa postará o to, aby mal odporca zakázaný vstup do domu a boli privolaní policajti. Tí aj napriek viditeľnej opitosti navrhovateľky 1/ riešili len odporcu a vôbec jej nedali fúkať. Napokon odporca uviedol, že na odporcu 2/ je potrebné dávať pozor, pretože máva stavy, kedy chce zapáliť dom.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách rozsahu a dôvodov odvolania v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v podstatnej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku o zákaze vstupu do domu vecne správne. Vo výroku o povinnosti podať návrh vo veci samej bolo potrebné napadnuté uznesenie zmeniť, pretože neboli podmienky na jeho potvrdenie

ani zrušenie. Krajský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého o odvolaní možno rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v ustanoveniach § 74 - § 76 O.s.p. prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná pre nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav, a že sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, tak ako o ňom rozhodol okresný súd, boli splnené. Pre účely rozhodnutia o predbežnom opatrení nie je pre krátkosť času a zjednodušený procesný postup bez možnosti riadneho dokazovania vyžadované jednoznačné preukázanie rozhodujúcich skutočností, ako je tomu vo veci samej. Postačuje, pokiaľ o rozhodujúcich skutočnostiach nie sú zásadné pochybnosti a tieto sa javia ako pravdepodobné. V danom prípade sa násilné správanie odporcu javí ako pravdepodobné najmä z toho, že sa o vstup do domu odporcu násilne pokúšal už počas trvania 48 hodinového zákazu vstupu daného zo strany polície. Použitie násilia voči navrhovateľom aj po prvotnom zásahu polície a porušenie krátkodobého zákazu daného políciou je prejavom takého nebezpečného správania zo strany odporcu, ktorému je potrebné dočasne zabrániť, a preto bolo nariadenie predbežného opatrenia zo strany okresného súdu vecne správnym rozhodnutím. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia potvrdil.

Vo výroku, ktorým uložil navrhovateľom povinnosť podať návrh vo veci samej o vylúčení odporcu z užívania domu krajský súd rozhodnutie zmenil a špecifikáciu konkrétneho návrhu vo veci samej vypustil. Navrhovateľom uložil iba všeobecnú povinnosť podať návrh vo veci samej a špecifikáciu konkrétnej žaloby ponechal na navrhovateľov. Otázka náležitého právneho základu trvalej ochrany spoluvlastníkov pred násilne sa správajúcim spoluvlastníkom totiž rezonuje v súčasnej rozhodovacej praxi súdov bez zásadného zjednocujúceho rozhodnutia. V rozhodovacej praxi tunajšieho súdu nebolo prijaté riešenie zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva (uznesenie 17Co 39/2014 zo dňa 15.1.2014 uverejnené na <<http://www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia>>) a nateraz bolo upustené aj od prípustnosti analógie podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OZ, na ktorú sa odvoláva okresný súd v napadnutom rozhodnutí (viď rozsudok vo veci 17Co/525/2014 zo dňa 22.4.2015 uverejnený na <<http://www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia>>). V ostatnom uvedenom rozhodnutí sa problém právneho základu trvalej ochrany pred násilným spoluvlastníkom stal predmetom dovolacej otázky). V súčasnosti tak prichádza do úvahy najmä českou justičnou praxou preferované domáhanie sa vypratania spoluvlastníka zo spoločnej nehnuteľnosti na základe predchádzajúceho väčšinového rozhodnutia spoluvlastníkov podľa § 139 ods. 2 OZ o užívaní spoločnej veci, ktorým by väčšina spoluvlastníkov rozhodla o vylúčení násilného spoluvlastníka z užívania nehnuteľnosti (viď rozsudok NS ČR zo dňa 21. 5. 1998, sp.zn. 2 Cdon 347/97, „R 22/1999“).

Vzhľadom na uvedené preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a dočasný zákaz vstupu odporcu na nehnuteľnosť potvrdil a povinnosť podať žalobu vo veci samej ponechal bez jej konkretizácie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.